

Kategoria: Aktualności

Opublikowano: sobota, 17, grudzień 2016 04:00

Sylwia Cyrankiewicz-Gortyńska

Odłony: 4207

Za naruszenie dyscypliny finansów publicznych grożą ściśle określone kary. Statystycznie najczęściej stosowane jest upomnienie.

Karami za naruszenie dyscypliny finansów publicznych są:

- upomnienie;
- nagana;
- kara pieniężna;
- zakaz pełnienia funkcji związanych z dysponowaniem środkami publicznymi.

Określa je art. 31 ust. 1 ustawy z 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych.

W ramach limitu

Wysokość kary pieniężnej musi być zgodna z art. 31 ust. 2 ustawy. W myśl tego przepisu wymierza się ją w wysokości od 0,25 do trzykrotności miesięcznego wynagrodzenia osoby odpowiedzialnej za naruszenie dyscypliny finansów publicznych - obliczonego jak wynagrodzenie za czas urlopu wypoczynkowego - należnego w roku, w którym doszło do tego naruszenia.

Jeżeli nie jest możliwe takie ustalenie wysokości wynagrodzenia, karę pieniężną wymierza się w wysokości od 0,25 do pięciokrotności przeciętnego wynagrodzenia. - *Sytuacja taka będzie raczej wyjątkowa. Jest to raczej swoista furka bezpieczeństwa, zapobiegająca próbom nieujawniania wynagrodzeń przede wszystkim przez osoby gospodarujące środkami publicznymi w jednostkach niezaliczonych do sektora finansów publicznych* – wyjaśnia Anna Kościńska-Paszkowska w Tomasz Bolek, Katarzyna Borowska, Anna Kościńska-Paszkowska, Odpowiedzialność za naruszenie dyscypliny finansów publicznych. Komentarz, wyd. II, opublikowano: LexisNexis 2012.

- *Kara pieniężna stanowi samodzielną dolegliwość dla ukaranego. Musi on zapłacić określoną kwotę z własnych środków. Kara nagany, z którą nie wiązałyby się dodatkowe obostrzenia, nie różniłaby się praktycznie - poza społecznym odczuciem - od kary upomnienia. Dlatego ustawodawca wprowadził dodatkowe obostrzenie. Kara nagany powinna wywoływać dodatkowe skutki, jakie wynikają z negatywnej lub ujemnej oceny kwalifikacyjnej. Te dodatkowe dolegliwości muszą wynikać z aktów prawnych określających obowiązek oceny kwalifikacyjnej. Ocenie kwalifikacyjnej podlegają m.in. pracownicy Najwyższej Izby Kontroli, a także pracownicy służby cywilnej* – zauważa Anna Kościńska-Paszkowska. Jak dodaje ekspertka, wymienione akty prawne nie przewidują jednak skutku np. w postaci obniżenia premii lub nagrody w razie otrzymania przez pracownika ujemnej oceny kwalifikacyjnej. Zazwyczaj dopiero druga ujemna ocena kwalifikacyjna wywołuje skutek w postaci rozwiązania stosunku pracy z ocenianym. Ewentualne skutki finansowe dla ukaranego mogą wynikać z regulaminów nagradzania obowiązujących w jednostkach sektora finansów publicznych.

Karę zakazu pełnienia funkcji związanych z dysponowaniem środkami publicznymi wymierza się na okres od roku do 5 lat. Kara ta wiąże się z brakiem możliwości powołania ukaranego na stanowisko kierownika i zastępcy kierownika lub dyrektora generalnego, członka zarządu, skarbnika, głównego księgowego i zastępcy głównego księgowego, kierownika lub zastępcy kierownika komórki bezpośrednio odpowiedzialnej za wykonywanie budżetu lub planu finansowego jednostki sektora finansów publicznych. Osoba ukarana tą karą nie może także reprezentować interesów majątkowych Skarbu

Kategoria: Aktualności

Opublikowano: sobota, 17, grudzień 2016 04:00

Sylwia Cyrankiewicz-Gortyńska

Odłony: 4207

Państwa i jednostek sektora finansów publicznych oraz być członkiem organu stanowiącego, nadzorczego i wykonawczego państwowych i samorządowych osób prawnych.

Ukaranie karą zakazu pełnienia funkcji związanych z dysponowaniem środkami publicznymi nie ogranicza jednak możliwości kandydowania ukaranego na stanowisko wójta, burmistrza lub prezydenta miasta w kolejnych wyborach samorządowych. - *Oznacza to, że mimo orzeczenia i wykonania kary zakazu pełnienia funkcji związanych z dysponowaniem środkami publicznymi, ukarany może praktycznie następnego dnia kandydować na stanowisko, z którego został usunięty. Jeśli zostanie wybrany, będzie piastował funkcję, mimo orzeczenia zakazu jej pełnienia* – podaje Anna Kościńska-Paszkowska.

Kto orzeka

Organami orzekającymi w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych pierwszej instancji są komisje orzekające w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych. Organem drugiej instancji jest Główna Komisja Orzekająca w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych GKO rozpoznaje środki zaskarżenia. Ponadto GKO prowadzi rejestr osób odpowiedzialnych za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, w ramach którego udziela się odpowiedzi na zapytania o karalność za naruszenie dyscypliny finansów publicznych. W rejestrze zarejestrowano w 2015 r. 704 osoby oraz usunięto z niego dane dotyczące 725 osób, wobec których nastąpiło zatarcie ukarania. Ponadto, udzielono 2064 odpowiedzi na zapytania o karalność za naruszenie dyscypliny finansów publicznych. Tak wynika ze sprawozdania z działalności Głównej Komisji Orzekającej w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych w 2015 r.

Komisja orzekająca ma swobodę w wyborze kary stosownej do danego naruszenia dyscypliny finansów publicznych. Musi jednak stosować kary wynikające z ustawy a nie nieznanne. Musi też patrzeć na ich dopuszczalny wymiar.

Zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z 8 stycznia 2002 r., sygn. akt III SA 2079/00 : *Wybór kary, jeśli spełnione były ustawowe przesłanki jej wymierzenia, należy do kompetencji Głównej Komisji Orzekającej.*

- *Komisja ma prawo do wymierzania kary według swego uznania, ale z jej orzeczenia powinno wynikać, jakie względy przemawiają za taką, a nie inną karą. W szczególności zaś powinna przedstawić swoje stanowisko wobec tych okoliczności, które podnosi skarżący. W przeciwnym przypadku mamy bowiem do czynienia nie tyle z prawnie umocowanym uznaniem, ile z dowolnością działania, która w świetle [...] przepisów jest niedopuszczalna* – orzekł Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 3 kwietnia 2002 r., sygn. akt III SA 3357/2001.

Organ orzekający powinien ocenić stopień szkodliwości naruszenia dyscypliny finansów publicznych dla finansów publicznych. W myśl art. 35 ustawy karę upomnienia można wymierzyć w szczególności w przypadku, gdy stopień szkodliwości naruszenia dyscypliny finansów publicznych nie jest znaczny.

Kara nie musi uwzględniać stopnia winy. Dolegliwość sankcji nie powinna przekraczać szkodliwości naruszenia dla finansów publicznych.

Łagodniejszy wymiar

Prawa pracownicze (44). Kary za łamanie dyscypliny finansów publicznych

Kategoria: Aktualności

Opublikowano: sobota, 17, grudzień 2016 04:00

Sylwia Cyrankiewicz-Gortyńska

Odśłony: 4207

W przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie można, biorąc pod uwagę rodzaj i okoliczności naruszenia dyscypliny finansów publicznych lub właściwości i warunki osobiste sprawcy naruszenia dyscypliny finansów publicznych, wymierzyć karę łagodniejszego rodzaju, a nawet odstąpić od jej wymierzenia.

Jako okoliczności łagodzące można uwzględnić w szczególności:

- działanie lub zaniechanie ze szczególnych pobudek lub w szczególnych warunkach, zasługujących na uwzględnienie, w tym w celu zapobieżenia szkodzie w mieniu publicznym;
- wyróżnianie się przed popełnieniem naruszenia dyscypliny finansów publicznych wzorowym spełnianiem obowiązków zawodowych;
- przyczynienie się do usunięcia szkodliwych następstw naruszenia dyscypliny finansów publicznych lub podjęcie o to starań.

Przy czym odstąpienia od wymierzenia kary nie stosuje się wobec sprawcy naruszenia dyscypliny finansów publicznych popełnionego w czasie, gdy nie uległo zatarcu prawomocnie orzeczone ukaranie za inne naruszenie dyscypliny finansów publicznych. Tak samo jako i w przypadku gdy stopień szkodliwości naruszenia dyscypliny finansów publicznych jest rażący.

- *Odstąpienie od wymierzenia kary nie jest równoznaczne z uniewinnieniem* – czytamy w orzeczeniu Głównej Komisji Orzekającej z 26 lipca 2004 r., DF/GKO/Odw.-32/43-45/RN-10-12/2004/521).

Jak tłumaczy Ludmiła Lipiec-Warzecha w: *Odpowiedzialność za naruszenie dyscypliny finansów publicznych. Komentarz, wyd. II, opublikowano: WKP 2012, nadzwyczajne złagodzenie kary lub odstąpienie od jej wymierzania jest zawsze fakultatywne. Główna Komisja Orzekająca wielokrotnie podkreślała wyjątkowość tej instytucji i fakt, że dobrodziejstwo zastosowania tych instytucji nie jest powinnością, ale prawem komisji orzekającej, oraz niemożność traktowania odstąpienia od wymierzenia kary jako środka karnego, pozostającego w dyspozycji komisji orzekającej w każdym rozpatrywanym przypadku.*

Szansa na odstąpienie

Odstąpienie od wymierzenia kary nie jest wcale rzadkością. Jak czytamy w sprawozdaniu z działalności Głównej Komisji Orzekającej w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych oraz w zbiorczym sprawozdaniu z działalności komisji orzekających pierwszej instancji w 2015 r.:

Z ogólnej liczby 783 osób uznanych za odpowiedzialnych za naruszenie dyscypliny finansów publicznych w 2015 r., wobec 403 osób (51,5 %) odstąpiono od wymierzenia kary, w tym:

- 364 osób w regionalnych komisjach orzekających,
- 38 osób w międzyresortowych komisjach orzekających,
- 1 osoba w Komisji Orzekającej przy Szefie KPRM.

Wśród kar dominują upomnienia, co potwierdza przywołane sprawozdanie:

W 2015 r. spośród 380 osób ukaranych:

Prawa pracownicze (44). Kary za łamanie dyscypliny finansów publicznych

Kategoria: Aktualności

Opublikowano: sobota, 17, grudzień 2016 04:00

Sylwia Cyrankiewicz-Gortyńska

Odsłony: 4207

- karą upomnienia ukarano 310 osób (81,6 % ukaranych), w tym w regionalnych komisjach orzekających 266 osób, a w międzyresortowych komisjach orzekających 44 osób,
- karą nagany ukarano 57 osób (15 % ukaranych), w regionalnych komisjach orzekających 47 osób, a w międzyresortowych komisjach orzekających 10 osób,
- karą pieniężną ukarano 12 osób (3,2 % ukaranych), w tym w regionalnych komisjach orzekających 9 osób, a w międzyresortowych komisjach orzekających 3 osoby, średnia wysokość kary pieniężnej wyniosła 4.144,32 zł.

Na jedną osobę nałożono karę zakazu pełnienia funkcji związanych z dysponowaniem środkami publicznymi.

Ze sprawozdaniem można zapoznać się [TUTAJ](#).